

der er noget Grundet i Bemærkningen, men jeg seer for Diebliffet ikke, hvorledes man praktiff skal afhjælpe denne Mangel. For Diebliffet tør jeg ikke sige Noget derom, men det vil jo kunne komme under Forhandling ved en senere Leilighed. Det ærede Medlem omtalte ogsaa endnu en anden Sag, nemlig hvorvidt man af Postvæsenet kan fordre Beviis, ikke alene for, at saadanne Breve ere sendte, men tillige for Brevenes Indhold. Det er ganske vist, at der er Tilfælde, hvor det kunde være af Interesse og Nytte, om man af Postmesteren kunde faae et saadant Beviis; det vilde være en overordentlig billig Maade at skaffe sig et Slags Vidne paa, med Hensyn til at en Forsendelse havde været af en vis Bessaffenhed. Jeg maa med Hensyn hertil dog forbeholde mig nærmere Overveelse; thi det kunde let være, at Fordringerne i den Henseende kunde stilles saaledes, at det kunde træde hindrende iveien for Postens Expedition, idet en saadan Documentering, at Postmesteren kunde bevidne, at det ene Skrevne er ordret overeensstemmende med det andet, maa gjøres med en vis Omhu og Orden, naar det skal have Paalidelighed, og det derfor let kunde afdrage Postmesterens Opmærksomhed fra hans øvrige Forretninger, saa at det blev ham vanskeligt at faae dem udførte. Jeg vil derfor bede det ærede Medlem lægge Mærke til, hvis han har tænkt paa at stille Forslag i saa Henseende, at det kunde have sin Betænselighed.

Jeg kommer nu til den Sag, som har bestjæftiget de fleste Talere, nemlig Spørgsmaalet om Aviserne, og jeg skal i al Korthed fremstille min Betragtning af denne Sag. Jeg erkjender naturligtviis fuldkommen det Rigtige i den Betragtning, som er gjort gjældende, at der under det nuværende System for Betalingen har fundet en Udvikling. Stedet af Avisindustrien her i Landet, der har været til meget stor Gavn i mange Retninger, og overfor hvilken det mindst kunde falde mig ind at stille Noget op, der skulde være en Hindring for den. Naar jeg derfor har gjort det Forslag, jeg har stillet, er det, fordi jeg var overbevist om, at jeg derved paa ingen Maade

vilde træde hæmmende iveien for Udbredelsen af Aviser hverken for de større eller for de mindre. Min Hovedtanke ved Forslaget er altsaa den, at jeg har fundet, at der var noget Ubilligt ved den nuværende Fordelingsmaade. Jeg kan ikke see rettere, end det aldeles ikke er retfærdigt, naar et Blad udkommer kun een Gang om Ugen, men dog anvender større Omhu og større Beforsning paa at levere et mere værdifuldt Product, end der kan leveres af dem, der skulle udgaae hver Dag — jeg mener ikke værdifuldt i aandelig Henseende, men med Hensyn til, hvad det koster at tilveiebringe det osv. — og derfor maa tage samme Betaling af Abbonnenterne som et Dagblad, at saa dette Blad skal betale det Samme for at forsendes og omdeles een Gang om Ugen, som Dagbladene betale for at blive forsendte 6, 7, ja 12 eller 14 Gange om Ugen. Jeg mener, at overfor den, som kun udgiver et Ugeblad — og det vil dog erkjendes, at Ugebladene ogsaa ere meget vigtige og uetop med Hensyn til den almindelige Oplysning en overordentlig vigtig Form for Meddelelse, som vel ikke hos os allerede har naaet den fulde Udvikling, men som sikkert vil faae nogen Betydning; thi det har viist sig saaledes i andre Lande, som ere gaaede noget foran for os i saa Henseende — overfor en saadan Udgiiver eller overfor den, der, hvis Blad udgaaer 2 eller 3 Gange om Ugen, er det ubilligt, at der slet ikke skal tages noget Hensyn til den Omstændighed, at han i Virkeligheden kun forlanger $\frac{1}{3}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{10}$ ydel af Staten i Sammenligning med Udgiveren af et Dagblad, men at han dog skal betale accurat det Samme som denne, naar Forholdet er saaledes, at Prisen for begges Bedkommende er men samme. Jeg finder, at dette er urigtigt og ubilligt. Dertil kommer jo, at Prisen paa Bladene er en Ting, som kan bestemmes af meget forskjellige Hensyn, der ingenlunde altid ere af den Bessaffenhed, at man kan sige, at de billige Blade ere for dem, der kun have Raad til at betale Lidt, og de dyre for dem, der have Raad til at betale Mere. Prisen paa Bladene bestemmes ofte af ganske andre Hensyn. Det ærede Medlem slog selv